

..

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

6.Bf.176/2021/14.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. szeptember 08. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntette miatt Terhelt1 vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. április 30. napján kihirdetett 29.B.457/2020/70. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat 2.786.134 (kettőmillió-hétszáznyolcvanhatezer-százharmincnégy) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi. A fennmaradó további bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

Indokolás:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. április 30. napján kihirdetett 29.B.457/2020/70. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettében és ezért 12 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította és úgy rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 419.Bpk.51.243/2018/3. számú büntető végzésével kiszabott 10 hónap fogházbüntetés végrehajtását. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról és a vádlottat kötelezte 4.786.134 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson a kihirdetett ítéletet az ügyész tudomásul vette. A vádlott fellebbezést jelentett be, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatala során nem vette figyelembe, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, 16 éves kora óta kezelés alatt áll, továbbá azt, hogy az áldozat a feleségét meg akarta erőszakolni, aki emiatt hónapokra a bolondok házába került. A védő szintén fellebbezést jelentett be az ítélet ellen, annak megalapozatlansága, a bűnösség megállapítása miatt és az ítélet indokolása ellen is.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.805/2020/16. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét hagyja helyben. Álláspontja szerint a védelmi fellebbezések nem alaposak. Utalt arra, hogy az ügyben a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes. Rögzítette, hogy a törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, a történeti tényállást a vádlott védekezésével szemben tanúvallomásokra, az igazságügyi szakértői véleményekre, okiratokra, tárgyi bizonyítási eszközre, mint objektív bizonyítékra híváslistákra és kamerafelvételek adataira alapította. Kifejtette, hogy a történeti tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, erre figyelemmel a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések a bíróság mérlegelő tevékenységét támadják, ezért eredményre nem vezethetnek. Álláspontja szerint okszerű az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére levont következtetése és a cselekmény jogi minősítése is törvényes. Érvelése szerint helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor vizsgálta, hogy a vádlott esetében büntethetőséget kizáró vagy korlátozó körülmény megállapítható-e, majd alappal állapította meg, hogy a vádlott büntetőjogi beszámítási képessége teljes. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a középértéket meghaladó tartamú szabadságvesztés, valamint a kiszabott közügyektől eltiltás kellően szolgálja a speciális és generális prevenciók célokat, így enyhítésükre nincs törvényes lehetőség.

[4] A védő az ügyben előterjesztette fellebbezése részletes indokolását, melyben elsősorban arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel. Másodsorban azt kérte, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot az eljárás megismétlésére, mert az elsőfokú ítélet olyan mértékben megalapozatlan, hogy az a másodfokú eljárásban nem orvosolható. Harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

[5] A védő beadványában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás iratellenes, ebből következően megalapozatlan. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elvetette azt a védői felvetést, hogy a nyomozó hatóság már eleve egy előzetes koncepció alapján folytatta le a nyomozást. Ennek során lehetséges elkövetőként csak a vádlott felelősségét vizsgálták és tanú5, tanú23 és tanú35 tekintetében a személyüket érintő vizsgálat kizárólag arra irányult, hogy őket kizárják a lehetséges elkövetők közül,

illetve egyikük esetében kizárólag a sértett gépkocsiját érintő nyomkutatásra került sor. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy az áldozat megtalálását követően már a helyszínen szóba került volna Terhelt1, mint lehetséges elkövető, ezért az elsőfokú bíróság ítélete iratellenes. Kifogásolta, hogy a törvényszék a terhelő történeti tényállást elsősorban a tanúk nyomozás során tett tanú vallomásaira alapozta. A terhelő adatok ugyanis az elkövetést követően a helyszínen nem merültek fel, csak több hónappal később a tanúkihallgatások során. A védő vitatta az elsőfokú bírósági ítéletben írt azon megállapítást, hogy a vádlott menekülni próbált. A vádlott ugyanis helység1ba a lakóhelyére utazott, és a rendőrök ott fogták el. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a kiegészítő szakvélemény alapján a vádlottnak az első vallomásának megtételekor fennálló alkohol vagy drog általi befolyásoltságát kategorikusan kizárta, pedig a kiegészítő szakértői véleményben írt megállapítás kizárólag vizeletvizsgálatra és nem vérvizsgálatra alapozódott. Így a szakvélemény nem kétséget kizáró megállapítást tartalmaz e kérdést illetően. A védői álláspont szerint a Terhelt1 első gyanúsított kihallgatásán szereplő aláírás szemmel láthatóan is eltér a rendes körülmények között tett aláírásaitól, és a jelenlévő védő is jelezte, hogy védence orvosi ellátása szükséges. Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróságnak ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok köréből a vádlott első vallomását, erre azonban nem került sor. Utalt arra, hogy az ügyben objektív bizonyítékként megjelölt cigarettacsikk nem szolgálhat kétséget kizáró bizonyítékként, mert nem került megállapításra, hogy a vér hogyan került rá. Utalt arra, hogy a sértett halála után is rákerülhetett a vér. Beadványában foglalkozott a védő azzal, hogy a kamerafelvételeken nem látszik, hogy Terhelt1 kezén szennyeződés lett volna, és a vele találkozó személyek sem számoltak be arról, hogy a kezén vagy ruházatán vérszennyeződést láttak volna. Utalt továbbá arra, hogy Terhelt1 szüleinél és helység1i lakásukban a lefolytatott házkutatás során vérrel szennyezett ruhadarabok vagy elkövetéshez használt eszköz nem került elő.

[6] A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését, valamint az annak írásbeli indokolásában foglaltakat kiegészítéssel tartotta fenn. Ennek során kifogásolta, hogy tanú13 telefonját nem vizsgálták annak ellenére, hogy a vádlott állítólag SMS üzenetben elismerte a bűncselekmény elkövetését. Felhívta a figyelmet arra, hogy az orvos-szakértői vélemény kiegészítése eredményeként tágabb időhatárok között került megállapításra a sértetti halál bekövetkezésének ideje. Véleménye szerint, ha ennyire esetleges időhatárok vannak, akkor semmi sem zárja ki azt, hogy a halál az eredetileg megállapított időponthoz képest nem korábban, hanem később következett be. Érintette a védő a család1 és a család2 család közötti ellentétet, ami tettelegesséig vezetett. Álláspontja szerint ez is okozhatta például tanú1 vallomásának megváltozását a nyomozás során, amelyben terhelő vallomást tett a védencére. Az enyhítésre tett indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy vádlotti beismerés esetére az ügyészség eleve nyolc évi szabadságvesztés büntetést indítványozott. Álláspontja szerint - bár ez nem köti a bíróságot - de nem volt indokolt e tartamtól eltérni. Kifejtette továbbá, hogy a vádlott esetében a két kiskorú gyermek eltartás enyhítő körülményként értékelendő.

[7] A vádlott édesanyja, törvényes képviselője felszólalása során úgy nyilatkozott, hogy a vádlott a letéti pénzből a fogvatartás tartama alatt is támogatja a gyermekeit. Előadta továbbá, hogy a családjuk a család1 családdal valóban haragban van, és a vádlott a cselekményt megelőzően tanú20atól szerezte be a kábítószer.

[8] A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy kétséget kizáróan nem került bizonyításra a bűnössége. A cigarettacsikkre az áldozat vére másképp is rákerülhetett, és az általa a cselekmény napján viselt ruhán senki sem látott vért. Eredetileg az ügy koronatanúja tanúl sem mondta, hogy a nagyapja megöléséről beszélt volna, erre csak hónapokkal később került sor. Erre figyelemmel a vádlott tanúl első nyilatkozatának elfogadását kérte. Előadta továbbá, hogy elfogásakor is volt nála kábítószer, biztos, hogy nem volt beszámítható állapotban, amikor első vallomását tette. Elmondta továbbá, hogy úgy érzi ő a nagynénje haragjának, bosszújának az áldozata. Álláspontja szerint az egyedüli objektív bizonyítékként figyelembe vett cigarettacsikk nem bizonyíthatja az ő bűnösségét.

[9] A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 590. § (1) bekezdésében foglaltak alapján.

[10] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék eljárása során az eljárási szabályokat mind az előkészítő ülés, mind a tárgyalás során betartotta. A vádlottat, a tanúkat törvényes kioktatásokat követően hallgatta ki, a szakértőkkel szemben is a kötelezően előírt figyelmeztetéseket alkalmazta. Az ügy egyéb bizonyítékait is törvényes formában tette a bizonyítás anyagává. Az érdekeltek eljárási szabálysértésre nem hivatkoztak.

[11] A vádlottnak és védőjének a felmentésre, illetve az ítélet hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

[12] Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[13] A vádlott a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, azonban vallomást nem kívánt tenni. A nyomozás későbbi szakaszában tett vallomását tartotta fenn, mely szerint a nagyapja torkát nem vágta el. E szerint aznap együtt voltak, italoztak, majd a vádlott elment a közeli dohányboltba és amikor visszaért már megölve találta a nagyapját.

[14] Nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlotti védekezéssel szemben a nyomozás során tett első vallomását fogadta el, melyet Terhelte védője jelenlétében, a cselekmény motivációjára és körülményeire, valamint elkövetési módjára is kitérve tett meg. Az elsőfokú bíróság körültekintően vizsgálta, hogy a vádlott ezen vallomása megtétele során

nem volt-e drogtól vagy alkoholtól befolyásolt állapotban. A szakértői vizsgálat eredménye szerint beszámítható állapotban volt vallomása megtételekor. A másodfokú bíróság megjegyzi továbbá, hogy terheltlgyel szembeni gyanúsítás szövege az ölési cselekményt pontosan nem tartalmazta. Első kihallgatása alkalmával a vádlott maga mondta el a valósággal egyezően, hogy elvágta nagyapja torkát.

[15] A törvényszék a tárgyaláson igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során kihallgatta a tanúkat vagy vallomásukat felolvasással tette a bizonyítás anyagává. Ismertette az igazságügyi szakértői véleményeket, más szakértőket a tárgyalás keretében személyesen meghallgatott, illetve maga is szakértőket rendelt ki a vádlotti vallomás elfogadhatóságának tisztázása, valamint a büntetőeljárás folytathatósága kérdésében. Ismertette a releváns iratokat, valamint a CD lemezen rögzített képanyagot.

[16] Az elsőfokú bíróság az ítélete 5. oldal alulról második bekezdésétől a 23. oldal alulról második bekezdéséig rögzítette a bizonyítási eljárás során általa megismert releváns bizonyítékokat, majd az ítélet 30. oldal második bekezdéséig azokat értékelte, és egymással összevetve összegezte a bizonyítás eredményét.

[17] A törvényszék logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan utalt arra, hogy a vádlottnak a nyomozás kezdeti szakaszában tett beismerő vallomását alátámasztották tanú tanú nyomozás során tett vallomása, mely szerint a vádlott maga közölte telefonon, hogy megölte a nagyapját, valamint, hogy helység5be kellene őt juttatni. Ugyanezt erősítette meg tanú13 vallomása, aki élettársával volt, amikor az telefonon tudomást szerzett a Terheltl általi gyilkosságról. Ezen túlmenően a vádlott élettársa a nyomozás során tett vallomásában a vádlott és nagyapja konfliktusára figyelemmel azt valószínűsítette, hogy Terheltl ölte meg sértettlgyet. Édesapja tanú6 a nyomozás során olyan tartalmú vallomást tett, hogy a lánya a vádlott anyjától tudta meg, hogy Terheltl ölte, ölhetette meg a nagyapját. A vádlott rokonságába tartozó valamennyi tanú beszámolt a vádlott és a sértett közötti konfliktusról. További tanúk vallomásaikban beszámoltak a vádlottnak a helyszínen tartózkodásáról, előbb a sértettel együtt, majd külön dohányboltban, italboltban való megjelenéséről, sikertelen taxi rendelésről, arról, hogy az italboltba csak egy kézmosásnyi ideig ment be, valamint, hogy később ismerőseivel szállíttatta el magát szülei lakására. A felsorolt bizonyítékok mellett rendelkezésre állt a genetikai szakértői vélemény, mely rögzítette, hogy a helyszínelés során lefoglalt Marlboro cigarettacsikk egyszerre tartalmazta füstszűrőjén a vádlott DNS mintáját és hordozta a sértett véré, mindezt úgy, hogy ez a tárgy a jármű jobb elejénél, egyéb vérnymoktól távolabb került megtalálásra.

[18] A fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság – a vádlotti és védői hivatkozással szemben – nem egyes, a bizonyítékok sorából önkényesen kiragadott vallomás vagy szakértői megállapítás, hanem nagyobb számú egy irányba mutató, egymást alátámasztó bizonyítékok alapján állapította meg a vádlottra nézve terhelő történeti tényállást. Közvetlen bizonyítékként a vádlott beismerő vallomása, továbbá a zárt logikai láncot alkotó közvetett bizonyítékok állnak rendelkezésre, amelyek e beismerő vallomást mindenben alátámasztják.

[19] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[20] A vádlott és védője fellebbezésükben új bizonyítékokra, abból megállapítható új tényre nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy a védő megalapozatlanságra történő hivatkozása az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok újraértékelését, a mérlegelés útján megállapított tényállás átmérlegelését célozva irányul védence felmentésére, ennek azonban a Be. 593. § (2) bekezdésében írt feltételei nem állnak fenn.

[21] A tényállást érintő részleges iratellenesség az ítélet 5. oldal második bekezdése elején a bűncselekmény elkövetésének dátumával kapcsolatban állapítható meg. Ezt a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján annyiban helyesbíti, hogy a bűncselekmény elkövetésének napja "2019. február 16." Észlelte még a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék a történeti tényállásban nem teljes részletességgel rögzítette a bűncselekmény elkövetésének módját, így a nyaki metszések számát. Megállapítható azonban, hogy az ítélet 21. oldalán igen részletesen rögzítette az elkövetés módjára vonatkozó adatokat. Egységes a bírói gyakorlat abban a tekintetben, hogy az ítélet indokolásának a tényállásra vonatkozó megállapításait a tényállás részének kell tekinteni, így az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányosnak nem tekinthető.

[22] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kisebb részben helyesbített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelése útján felmentésre, illetve a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. A törvényszék megfelelő indokát adta annak, hogy miért utasította el az eljárása során a tanú visszaidézésére, valamint grafológus szakértő kirendelésére irányuló indítványokat.

[23] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

[24] Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor Terhelt1 vádlott bűnösségét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntetében állapította meg. Bár az elsőfokú bíróság a jogi minősítés megállapítása körében külön nem foglalkozott az adott cselekmény tekintetében a tárgyi és alanyi tényezőkkel, de az általa megállapított tényállás alapján egyértelműen vonhatott következtetést arra, hogy a vádlott egyenes szándékkal elkövetett emberölést valósított meg. A 3/2013 büntető jogegységi határozat fogalomrendszerét követve a törvényszék ezen megállapítását alátámasztják a tárgyi tényezők körében az igazságügyi

orvosszakértői véleményben megállapított nagyobb erejű erőbehatás, valamely éles eszköz alkalmazása, a többszöri, pontosan 2 rb. behatás, metszés, a sérülés helye és jellege, tehát a nyak metszett sérülése, azon belül a nyaki verőér sérülése, mellyel összefüggésben a halál elháríthatatlanul beállt. A bűncselekmény tárgyi oldala teljes. A tanúvallomások szerint a vádlott a cselekményt megelőzően is tett a sértett megölésére irányuló kijelentéseket, majd a cselekmény követően is elismerte azt. Az alanyi tényezők körében tanúvallomásokból, de a vádlott vallomásából is ismert a cselekményt kiváltó ok. A vádlott a cselekmény elkövetésekor önhibából eredően ittas, illetve bódult állapotban volt. A tárgyi tényezők számba vétele, továbbá a cselekmény motívuma miatt kizárólag a vádlott egyenes szándékára lehet következtetést levonni, figyelemmel a Kúria III. számú Büntető Elvi Döntésére.

[25] Az elsőfokú bíróság ítélete a szakértői vélemény alapján rögzíti, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésének időpontjában nem tisztázható mélységű tudatzavarban szenvedett, önhibájából eredően benzodiazepin és alkohol együttes hatása alatt állt, mely a tudati éberséget és a tudati összerendezettséget károsan befolyásolhatta és eredményezhetett jelentős mértékű korlátozottságot is. Ezért szükséges rögzíteni, hogy a Btk. 18. §-ában foglaltak szerint sem a Btk. 17. § (1) bekezdésében írt büntethetőséget kizáró okként, sem a Btk. 17. § (2) bekezdésében írt büntetés korlátlan enyhítését eredményező okként nem értékelhető a vádlott tudatzavart állapota, mivel a bűncselekményt önhibájából eredő ittas, illetve bódult állapotban követte el.

[26] Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés sem alapos.

[27] A törvényszék ítéletében alapvetően helyesen sorolta fel a büntetéskiszabási körülményeket. A másodfokú bíróság azonban az enyhítő körülmények körében értékelhetőnek látta azt, hogy a vádlottnak két kiskorú gyermeke van, mert a nyilvános ülésen a törvényes képviselő nyilatkozata alapján igazolást nyert, hogy a vádlott letéti pénzéből még a büntetés-végrehajtás körülményei között is támogatja gyermekeit. A vádlott terhére megállapított nagyobb számú és súlyú súlyosító körülmény mellett azonban még a további enyhítő körülmény megállapítása mellett sem látott lehetőséget a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére. A vádlott közeli hozzátartozó sérelmére követett el kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt. A korábban többszörösen büntetett, a jelen bűncselekményt felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt megvalósító vádlott esetében a középértéket kissé meghaladó tartamú börtönbüntetés eltúlzottan súlyosnak nem tekinthető. Törvényes a szabadságvesztés végrehajtási fokozata meghatározása, és a vádlottal szemben a maximális tartamban meghatározott közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása is, hiszen a vádlott magatartásával méltatlanná vált a közügyek gyakorlására. Helyes a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó ítéleti rendelkezés is. Csupán utal a másodfokú bíróság arra, hogy a Büntető törvénykönyv 2021. július 8. napján hatályba lépett módosítása szerint a vádlott már nem lenne feltételes szabadságra bocsátható, mivel hozzátartozója sérelmére követett el nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett személy elleni erőszakos bűncselekményt. Értelemszerűen ez a módosított törvényi rendelkezés a vádlottat nem érinti.

[28] Helyesen rendelkezett az elsőfokú bíróság a korábban kiszabott és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendeléséről, mert az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték. A jogszabályhely helyes megjelölése azonban a Btk. 87. § b) pontja. Törvényes az elsőfokú bíróságnak az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó ítéleti rendelkezése is. A törvényszék a jogszabályoknak megfelelően rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról.

[29] A bűnügyi költség megállapítása körében helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat nem kötelezte a vegyész szakértő díjának megfizetésére, figyelemmel arra, hogy az ahhoz kapcsolódó cselekmény miatt az eljárás a jelen üggyel elkülönítésre került. A genetikai szakértői vélemény kiemelkedően magas összegére figyelemmel azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezését megváltoztatta és a vádlott által megfizetendő költségrészt 2.786.134 Ft-ra csökkentette, míg a fennmaradó további bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 574. § (5) bekezdése alapján.

[30] Az ítéltábla a Terhelt1 vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a jogerős másodfokú határozat kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján.

[31] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik

Budapest, 2021. szeptember 8.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.

előadó bíró

Dr. Szabó Éva s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 29.B.457/2020/70. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Fővárosi Ítéltábla
6B.Bf.176/2021/14-II.

9

Budapest, 2021. szeptember 8.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

.